

Maarten Van Roozendaal, Postbode

Nu bouwt men een sporthal op de plek, waar wij speelden

Ik: Tim Tatoe en jij: indiaan

En we joegen elkander de tientellen-dood in

Ik schrok net, toen ik je, na al die jaren, zag staan

Pissen in de bosjes naast het huis van mijn ouders

Je lijkt op je vader en als je me ziet, zeg je

"Jij bent toch Maarten";, en ik zeg: "He, Fred, hoe gaat het";

Je kunt een dorp wel verbouwen, veel verandert er niet

En ik durf je niet te vragen: "Het was toch jouw opa?

Die postbode, die zichzelf dood liep in zee

Ansichten aan de vloedlijn, ze hebben alleen z'n pet gevonden

Toen hebben ze die maar begraven; dat mocht dan van de PTT";

Maar ik roep: "H, ouwe rukker, kom uit die bosjes";

Jij trekt snel je gulp dicht en als je me ziet, zeg je

"Nou had je me Maarten"; En ik zeg: "He, Fred, hoe gaat het";

Je kunt een dorp wel verbouwen, veel verandert er niet

Goed en nu loopt er een rondweg over de velden van Quick Boys

En die zijn zelfs n club nu met ons OKB

Op klompen begonnen, rode broekjes, gele shirtjes

En spekkies en zoethout en plastic bekertjes thee

En op de fiets, als je uit moest, had je altijd wind tegen

In een rij door de regen en nu je me ziet, zeg je

"Jij bent toch Neeskens"; En ik zeg: "He, Cruyff, hoe gaat het";

Je kunt een dorp wel verbouwen, veel verandert er niet

En ik durf je niet te vragen: "Het was toch jouw vader?

Die postbode, die zich ´´k dood liep in zee

Zijn lichaam spoelde aan op de hoek bij Den Helder

En jij ging toen niet op schoolreisje mee";

Maar ik roep: "He ouwe rukker"; en jij trekt snel je gulp dicht

Je stapt uit de bosjes, indiaan, OKB

En je pet en je tas om: "Ga je op bezoek bij je ouders, jongen";, vraag je

"Neem jij dan even de post voor ze mee";